

Ona göre çocuk soruları zaten dünya ve insanın varlığı veya mahiyetiyle, ilgilidir. Hatta büyükler bu konularda çocuklar gibi yeterince düşünmemektedir. İnsanla ve kendisiyle ilgili sorular: ben kimim? Gerçekten ben ben miyim? Nereden geldim? Bu dünya gerçek mi? Başka dünya var mı? Ben bu dünyanın insanı değilsem, hangi dünyaya aitim? Ölüm nedir? İnsanlar niçin ölür? Ölenler nereye gider? Öbür dünya var mıdır? (Bkz.Freese 2002).

Sistemantik çocuk felsefesinin temelini Amerika'da atan Matthew Lipman konunun önemini vurgulamak için aşağıdaki veciz sözü söylemiştir: "*Kim hayatında şimdiye kadar çocuklarla veya bir grup çocukla hiç felsefe yapmamışsa, hayatın ona bahsetmiş olduğu en güzel hediyeden mahrum olmuş demektir.*" (Matthews 1994: 34).

Çocuk felsefesine olan yaklaşımları 4 başlık altında toplayabiliriz:

1. Çocuklar hakkında felsefe: felsefenin bir alt dalı ve çocuğu evrelere göre incelenen bir alandır. Uğraştığı belli başlı bazı konu alanları Örn: Çocuk olmak ne anlama gelmektedir? Çocukların kendi ürettikleri büyüklerin ve hatta yazarlarındaki ile aynı değerde midir? (Matthews 1996: 17). Yine büyükler tarafından çocuklar hakkında ve onların felsefi yeti ve becerileri hakkındaki araştırma, konuşma, analiz yapma ve değerlendirmeleri de bu kapsama girmektedir (Bkz. Brännig 1985: 27).
2. "*Çocuk felsefesi*" kavramı altında "*çocuklar için felsefe*" anlaşılmakta ve büyükler tarafından çocuklar için hazırlanan programlar, öyküler, ders kitapları, çocuk edebiyatı içinde yer alan çocuk kitapları bu alana girmektedir. Yalnız bu tür kitaplar çocuklara felsefi içerikler aktarmakta veya felsefi metotlar sunmaktadır (*Sofi' nin Dünyası* 'nda olduğu gibi).
3. Çocukluk felsefesi veya çocukça felsefe: Çocuk felsefesi içerisinde "*çocukların kendi düşünceleri veya kendi kendilerine veya birlikte düşünce üretmeleri; bu felsefe kendileri hakkında olabileceği gibi başka alanlarda da olabilir*" (Brännig 1985: 27). Yani bu alan sadece salt çocukça felsefeye dayanır. Buna "*çocuksu*" felsefe de denilebilir (Engelhardt: 1997: 26).
4. Çocuk felsefesinin dördüncü alanı ise çocuklarla felsefe yapmaktır. Burada yetişkinler çocuklarla birlikte çocukların dünyasında yer alan temel sorularla ilgili olarak düşünsel sohbet yapmaktadırlar. Bu türü düşünceyi geliştirmeye yönelik çalışmalarlardır.

Edebiyat ve Felsefe

Edebiyat ile felsefe arasındaki ilişkiler hakkında çok eskiden beri farklı görüşler öne sürülmüştür. Birçok felsefeciler ve edebiyatçılar iki dal arasındaki bağlantıyı doğal görmüşler ve kabul etmişlerdir. Ancak sayıları az da olsa karşı çıkanlar da olmuştur. Örneğin Platon yazarları ideal bir devletin dışında tutmuştur. Bunun nedeni ise onların eserlerinde gerçek değil, kurgu, uydurulan hayali bir dünya, şaşırtmaca ve yalıtmaca vardır.

Edebiyat ve felsefe aynı konuları farklı biçimde ele alan iki ayrı alandır. Bir bakıma her ikisi de düşünsel üretim yapmaktadır. Edebiyat konularını kurgusal bir çerçevede aktarırken, felsefe akıl yordamıyla (uslamlama) çoğu zaman gerçekçi bir dil kullanır.